

Når jeg så har sagt det, så er det også for at holde orden på størrelsen af de problemer, vi har i vores samfund. Når jeg har sagt det, så er det også for at ledsage det af følgende bemærkninger: Omvendt skal vi naturligvis heller ikke give det indtryk, at det er fuldstændig problemfrit, vores land. Det er ikke et eventyrland, hvor vi alle kun vil det gode og hinanden det bedste. Ikke engang H. C. Andersen beskrev jo vores land sådan.

Det, jeg gerne i dag vil starte med, er at få tegnet et korrekt og rigtigt billede af vores samfund, og derfor har jeg startet sådan. Vi skal ikke male et urealistisk skønmaleri af Danmark, men vi skal sandelig heller ikke tegne en karikatur af Danmark, en karikatur, hvor frygtens og voldens forfærdelige ansigt får lov at fylde alt, alt for meget. Vi skal spidse pennen, så det er det reelle billede, det rigtige billede af Danmark, og dermed de reelle problemer, der viser sig. Lad os så se på de reelle problemer, vi har, for der er selvfølgelig problemer visse steder i vores samfund. Ikke i hele samfundet, men visse steder i samfundet. Det ser vi også i andre lande.

Jeg gav under min åbningsredegørelse, da vi startede vores folketingssamling her i oktober sidste år, helt klart udtryk for, at vi hverken kan eller vil acceptere forråelsen eller den vold, der visse steder er i vores samfund. Vi skal være lige så konsekvente over for voldsforbrydelsen, som vi skal være det over for de årsager, der fører frem til disse ulykkelige hændelser.

Siden denne regerings tiltrædelse den 25. januar 1993 har vi da også prioriteret netop dette arbejde meget, meget højt. Vi har gennemført en lang række initiativer både i forhold til det håndhævende, den direkte indsats over for volden, og det forebyggende, at undgå at det breder sig, at det gentager sig. Og jeg vil gerne her i starten nævne et par enkelte eksempler.

I 1994 og igen i 1997 blev straffen for henholdsvis den gentagne og den grove vold skærpet meget markant. Det har også kunnet ses i domstolens praksis nu. Domstolene skrider i dag hårdere ind over for voldsforbrydelser, end de gjorde tidligere. Jeg tror også mange, mange mennesker kan huske, at vi for nogle år siden havde en debat om rockerborgene, rockervolden i nogle af vore boligkvarterer.

Vi var i regeringen meget optaget af at få skabt – genskabt – trygheden, for der var familier, der var bekymrede for deres børn og sig selv ved at bo lige op og ned af sådanne

rockertilholdssteder. I dag kan vi se, at det også her er lykkedes. Boligforeningerne, boligkvartererne og deres familier behøver ikke længere at frygte vold derfra i de byområder, hvor vi så eksempler dengang.

Jeg kunne også nævne indsatsen over for narkopushere og det arbejde, vi her har gennemført. Jeg vil også understrege indledningsvis, at vi har samlet brugt meget arbejdsindsats på at forbedre og på at udbrede det dygtige samarbejde, vi har mellem politiet og de sociale kræfter. SSP-samarbejdet i kommunerne kaldes det.

Og vi er gået videre ad den vej, fordi det er den rigtige vej at gå. Vi har udviklet det, vi kalder SSP-Plus, altså et yderligere forstærket kriminalpræventivt arbejde over for de unge 18-24-årige, så de ikke kommer ud på den glidebane, der fører dem ud i kriminalitet og vold.

Hvad har regeringen så taget af nye initiativer? Ja, jeg ved, justitsministeren vil redegøre nøje herfor. Problemerne med vold er ikke løst, og jeg tror også, at vi skal se for os, at det vil tage sin tid. Men arbejdet for at gøre det og indsatsen for at begrænse det skal ikke mangle og mangler heller ikke. Herunder heller ikke indsatsen over for både unge danske og unge nydanske, unge indvandrere.

Jeg skal derfor begrænse mig til at henvise til regeringens arbejde, som blev offentliggjort i første fase for ikke så få uger siden, nemlig indsatsen over for de helt unge i form af et udrykningshold, som nogle har haft lidt nedladende bemærkninger til, men som jo i grunden er en meget fornuftig indsats.

Det, regeringen har set dermed, er at hjælpe de kommuner, der måske ikke har erfaringerne endnu, måske ikke helt ser, hvad det er for ting, der skal sættes i gang. Der kommer vi med vores udrykningshold, hjælper med erfaring, med indsigt og med gode råd og også praktisk hjælp. Og det andet er den øgede mandsopdækning, som justitsministeren jo reagerede meget hurtigt med i lyset af diskussionen og begivenhederne i Vollsmose.

Lad mig slutte med at opfordre til, at vi nu samler kræfterne om en god dialog, der kan sikre, at sammenhængen i vort samfund bevares – og det er ikke en god dialog, hvis den bygger på at blæse frygten op til størrelser, der ikke viser det rigtige billede af Danmark. Vi har brug for at bygge broer mellem grupperne i vort samfund. Vi har ikke brug for at skabe nye